

2006. július 18-án benyújtott kereset – SNIA kontra Bizottság

(T-194/06. sz. ügy)

(2006/C 212/73)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: az SNIA S.p.A. (képviselők: Alberto Santa Maria és Claudi Biscaretti di Rufia ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a COMP/F/38.620 hidrogén peroxid perborát-ügyben 2006. május 3-án hozott C(2006) 1766 végleges bizottsági határozatot annyiban, amennyiben az az SNIA S.p.A.-val szemben a Caffaro S.r.l.-l el egyetemlegesen 1 078 000 eurós összegű bírságot szab ki;
- kötelezze a Bizottságot az összes költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen ügyben megtámadott határozat megegyezik a T-185/06. sz., Air Liquide kontra Bizottság ügyben megtámadott határozattal.

E határozatban a Bizottság azt állapította meg, hogy a tényállás megvalósulása idején az Industrie Chimiche Caffaro S.p.A. (ICC) nem csak a S.p.A. (az olasz tőzsdén bejegyzett társaság, amelynek az ICC 100 %-os tulajdonosa), hanem a felperes (amely a Caffaro S.p.A. 53 % és 59 % közötti többségi tulajdonosa) irányítása alatt is állt. A Bizottság lényegében e közvetett kapcsolat alapján vonta egyetemlegesen felelősségre a felperest azért a jogsértésért, aminek elkövetésével a Caffaro S.r.l.-t vádolja.

A felperes a következőket hozza fel állításainak alátámasztására:

- a Bizottság nem bizonyította be, hogy az érintett időszak alatt az SNIA és az ICC között függőségi viszony állt fenn. Azt sem bizonyította, hogy ugyanezen időszak alatt a Caffaro S.p.A. és az ICC között ilyen viszony állt volna fenn.
- a Caffaro S.p.A. és az SNIA közötti összefonódás relevanciájával kapcsolatosan a Bizottság az SNIA meghatározó befolyásának azonosításakor nem vette figyelembe azt a tény, hogy a Caffaro S.p.A.-nak az SNIA S.p.A.-ba olvadása (mint ahogy az ICC cégnévnek Caffaro S.p.A.-ra módosítása, amely jelenleg Caffaro S.r.l. cégnéven szerepel) 2000-ben, vagyis a fehérítőszerek piacáról való kivonulását követően történt

meg, valamint hogy – amint azt a felperes az előzőekben megjegyezte – a Bizottság semmilyen módon nem bizonyította a Caffaro S.p.A.-nak az ICC-re gyakorolt meghatározó befolyását.

- a feltételezett jogsértését kizárólag az ICC (jelenleg Caffaro S.r.l.) felelős, amely ezen túlmenően nem szűnt meg mint jogalany, csupán cégnevet változtatott. Másrészt pedig még ha feltételezzük is, hogy a Caffaro S.p.A. volt felelős a feltételezett jogsértésért, az utóbbi társaság jogutódja a Caffaro S.r.l. és nem az SNIA.

2006. július 18-án benyújtott kereset – Solvay Solexis kontra Bizottság

(T-195/06. sz. ügy)

(2006/C 212/74)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: a Solvay Solexis S.p.A. (képviselők: Tommaso Salonico és Gian Luca Zampa ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg részlegesen a határozatot, különösen annak 1., 2. és 3. cikkét, és következképpen csökkentse a Solvay Solexis-szel szemben kiszabott bírságot;
- kötelezze az alperest az eljárással felmerült költségek – ideértve a felperesnél a bírság egészének vagy részének megfizetésével, illetve a bankgarancia nyújtásával kapcsolatban felmerült költségeket – viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen ügyben megtámadott határozat megegyezik a T-185/06. sz., Air Liquide kontra Bizottság ügyben megtámadott határozattal. E határozatban a Bizottság a Solexis-t az Edison S.p.A.-val egyetemlegesen 25 619 000 euró összegű bírság fizetésére kötelezte. A felperes felelőssége kizárólagosan az Ausimont S.p.A. társaság magatartásából ered, amely a tényállás megvalósulása idején az Edison kizárólagos irányítása alatt állt.

A kereseti kérelmei alátámasztására a felperes azzal érvel, hogy az ellene kiszabott szankciót hibásnak kell tekinteni, annak következtében, hogy:

- a Bizottság a jogsértés időtartamát tévesen állapította meg, ugyanis az a felperest tekintve az 1997. május/szeptember és 2000. május közötti időszakra, és nem az 1995 májusa és 2000 decembere közötti időszakra tehető;
- a Bizottság tévesen állapította meg a kérdéses jogsértés alkalmazásának a piacra gyakorolt hatását, valamint a felperes passzív szerepét, amelyet az 1995 májusa és 1997. május/szeptember közötti időszakban töltött be;
- a Solvay Solexis nem vett részt a termelési kapacitások korlátozó megállapodásban. A Bizottság azzal, hogy bírságot szabott ki rá, figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy az Ausimont soha nem lépett be – sem 1997-ben, sem ezután – a termelési kapacitások csökkentéséről/korlátozásáról szóló kartellbe. Az Ausimont jogsértése tehát kevésbé súlyos, mint a többi vállalkozás által elkövetett jogsértések, mivel annak kisebb hatása volt a versenyre, az egyenlő bánásmód, az egyenlőség, valamint az arányosság elvének alkalmazásában is;
- a Bizottság nem vette figyelembe a Solvay Solexis együttműködését. Az alperes tulajdonképpen nem ismerte el a felperes együttműködése által nyújtott előnyöket, sem annak az engedékenységi eljárásban való részvételét követően, sem a Bizottság iránymutatása által meghatározott enyhítő körülmények címén.

Végül a felperes az arányosság elvének megsértésére hivatkozik.

2006. július 19-én benyújtott kereset – Edison kontra Bizottság

(T-196/06. sz. ügy)

(2006/C 212/75)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: az Edison S.p.A. (képviselők: Mario Siragusa, Roberto Casati, Matteo Beretta, Pietro Merlino és Eugenio Bruti Liberati ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg COMP/F/38.620 hidrogén peroxid és perborát-ügyben 2006. május 3-án hozott bizottsági határozatot annyiban, amennyiben az a felperest érinti;

- másodlagosan: semmisítse meg vagy csökkentse a megtámadott határozatban az Edisonval szemben kiszabott bírságot;
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen ügyben megtámadott határozat megegyezik a T-185/06. sz., Air Liquide kontra Bizottság ügyben megtámadott határozattal. E határozatban a Bizottság a felperest egyetemlegesen vonta felelősségre az Ausimont által elkövetett jogsértésért a kartellben való részvételének teljes időtartamára nézve; e jogsértés miatt a Bizottság 58 125 000 eurós összegű bírságot szabott ki, amelyből 25 619 000 euró megfizetéséért a felperes a Solvay Solexis S.p.A.-val egyetemlegesen felelős. Ezzel kapcsolatban meg kell említeni, hogy az utóbbi társaság jelenleg a Solvay SA/NV irányítása alatt áll, ám a jogsértéssel érintett időszakban az Ausimont S.p.A. cégneve alatt a Montedison (jelenleg EDISON) közvetett irányítása alatt állt.

A felperes kereseti kérelmei alátámasztására az alábbiakra hivatkozik:

- a Bizottság lényeges eljárási szabályokat sértett, különösen a kontradiktórius eljárás, valamint a védelemhez való jog elvét, valamint az 1/2003/EK rendelet 27. cikke (1) bekezdését, továbbá a 773/2004/EK rendelet 11. cikkének (2) bekezdését sértette meg annyiban, amennyiben az alperes a felperest terhelő megállapításainak alátámasztására első alkalommal a határozatában hivatkozott arra a körülményre, hogy a jogsértésnek megfelelő időszak nagy részében az Ausimont teljes hatáskörrel rendelkező elnöke ez időben a Montecatini – vagyis a teljes mértékben a Montedison (jelenleg EDISON) által irányított közvetítő társaság – igazgatótanácsának is tagja volt, amely társaság az Ausimont alaptökéjének egészével rendelkezett;
- a Bizottság megsértette az EK 81. cikket annyiban, amennyiben a felperest vonta felelősségre az Ausimont által elkövetett versenyjogi jogsértésért. Egyrészt az alperes hibát vétett annak megállapításával, hogy valamely vállalkozás társasági tőkéjéből való részesedés, még ha a tőke teljes egészében annak a vállalkozásnak is a kezében van, amely irányítja, elégséges annak a vélelemnek a felállításához, miszerint az utóbbi ténylegesen meghatározó befolyást gyakorol az irányított társaság magatartására, és hogy az irányító társaság egyetemlegesen felelős az irányított társaság által elkövetett jogsértésért. Másrészt a felperes azzal érvel, hogy a megtámadott határozat ellentmondásos és sérti az indokolási kötelezettséget, továbbá megsérti az EK 81. cikket, az alperes azon következtetésére vonatkozóan, hogy a jelen ügyben más „tényezők” is azt jelezték, hogy az Ausimont nem volt önálló jogalany, amely saját maga határozhatta volna meg kereskedelmi stratégiáját.

A felperes ezen túlmenően az indokolási kötelezettség megsértésére hivatkozik, mivel az alperes figyelmen kívül hagyta az EDISON által a Bizottság értékelése elősegítése érdekében benyújtott írásos bizonyítékokat és ténybeli körülményeket, amelyek azt voltak hivatottak alátámasztani, hogy az Ausimont képes volt önállóan meghatározni saját kereskedelmi stratégiáját.